

HJÄLTEDÅD. DE FÅR INGA STRÅKAR

VI MÅSTE FÅ TALA OM hjältar och den här krönikan handlar om dem. De som varje arbetsdag ställer klockan på sju för att förbättra världen. Men hjältarna bär inte trikåer, de försakar inte heller allt de äger för att viga sitt liv åt att amma hemlösa barn i Calcutta. Men dag efter dag ställer de klockan och går till sin arbetsplats för att mildra smärtan när smärtan finns. För att sedan gå hem och betala räkningar.

För ett tag sedan föreläste jag för Röda Korset och insåg att där sitter de, de som inte bara upprörs av världens lidande, utan faktiskt viger tid åt att minska det. De sitter med de ensamma i Södertälje, de bygger brunnar och toaletter i en värld så långt bort från vår egen. Varje dag tar de strid för att människan och inte ekonomin ska vara i centrum, varje dag försvarar de empatin och tron på att varje människa kan förändras, varje smärta mildras. Kort sagt, varje dag försvarar de civilisationen.

Det tycker jag är stort.

MEN RÖDA KORSETS HJÄLTAR har blivit blåsta av sin egen chef, och därför fått radikalt mindre stöd. Av oss. Tacken för att de avslöjade sin egen chef var att vi slutade lita på dem, och slutade stödja dem. De hade tjänat ekonomiskt på att låta svindlaren hållas.

Det tycker jag är smått.

För vad är hela Röda Korsets budget, om inte ett bevis för att människan fortfarande bryr sig om människan? Men det är varken dalai lama eller jesu-sar som får det att ske, det är rätt vanliga människor som gör sitt bästa.

Och det gäller inte bara de som arbetar för Röda Korset, utan åtskilliga fler organisationer. Det gäller i viss mån socialstyrelsen, landstinget och förhoppningsvis också en del av kulturdepartementet. Människor som inte sliter för prylarna eller vinstens skull, utan för människans.

Det är synd om människan, sa Strindberg, men alla dessa människor minskar den smärtan. Det är därför de tar på sig strumporna på morgonen, inte för att sko sig själva så att de kan renovera sina egna badrum, utan för att renovera andra

människors liv. Deras vardag är inte mer glimrande än någon annans, ändå är den en barrikad för den ideologi som hellre än att det ska glittra på människornas bankkonton, vill att det ska glittra i deras ögon.

Är vi med eller emot dem?

Det gäller sjuksystrar och lärare. Det gäller psykologer.

OM NÅGRA AVER läser det här vill jag å hela världens vägnar säga tack! Jag hoppas att ni minns vilken skillnad ni gör, även de dagar ni inte märker det själva. Jag hoppas att ni har tålmod, när ert eget slit kan verka vara så otillräckligt.

Jag skulle därför vilja be er att inte glömma bort ert

eget glitter, att ni tar ansvar även för det! För det är himla svårt att ge det man själv inte har. Just därför kan det vara viktigt att ni stänger av era väckarklockor och när det behövs - ligger kvar i era sängar. Ni måste hålla, ni måste hålla länge! För de som behöver er kommer inte räddas den här veckan heller, eller nästa. Era hjälte-dåd är inte en nittio minuters historia med stråkar på slutet. Det är en långt större berättelse än så! När era väckarklockor ringer på morgonen är det vår tids kyrkklocka, när de tjuter så ljuder det av hopp över människojorden.

Så inspirerade av er, ska jag ge bort en toalett i julklapp. Jag ger den till min mamma, men eftersom hon redan har en, kommer den byggas i Indien.

För några hundra kan vi alla ge bort en toalett till den som ingen har. Fräschare present har jag svårt att tänka mig.

Poeten Bob Hansson skriver i varje nummer av Amos. Läs hans blogg på: <http://blogg.passagen.se/bobhansson>

Vad är hela Röda Korsets budget, om inte ett bevis för att människan fortfarande bryr sig om människan?

läsartorget

HEJ GOA FINA AMOS

Ja, så känns det vid frukostbordet, en dimmig morgon med Amos mellan kaffekoppen och äggmackan. En vän på besök. Som alltid när en tidning berör läser jag med saxen. Nu hänger Frihetsmadonnan, graffitin från Palestina, på min kylskåpsdörr.

KERSTIN PÅVALL RAGAB,
HELSINGBORG

BÄSTA OKÅNDA VÄN

Av en tillfällighet råkade jag bläddra i Amos nr 4. Beklagat att jag inte tidigare observerat denna utmärkta tidsskrift som så väl fyller mitt behov av läsning kring livsfrågor.

HENNING OLÄNGE, SKÖVDE

Redaktionen svarar:

Svenska kyrkan i Skövde är ny Amos-kund, första numret som delades ut hos er var nummer 4. Kul att du gillar oss, god fortsatt läsning!

SKRIV MER OM SORG

Fantastiskt hur ni än en gång tar er an ett tungt ämne (Sorg, i nr 5) med lätthet, utan att brista i respekten för ämnet. Men jag saknade att ni inte tog upp att det finns sorg som inte orsakas av en nära människas bortgång. Till exempel den sorg ett barn får bära livet ut, när det genom skilsmässa eller annan livskris, förlorar en förälder.

TERESA I LUND

SKÄRPNING, UTDELARE!

Tack för en jättebra tidning som jag läser från pärm till pärm. Denna gång hade man dock lagt tidningarna ovanför brevlådorna, så de flesta hade kastat dem på golvet.

SIV LARSSON, LUND

Redaktionen svarar:

Tack för påpekandet Siv. Amos ska läggas i brevlådorna, inte ovanför. Tveka inte att höra av dig då distributionen fallerar. Det är viktigt för oss att veta, så att vi kan kontakta dem som delar ut tidningen.

Skriv till Amos!

Amos, Box 22543,
104 22 Stockholm
redaktionen@
amosmagasin.se

Jubileumserbjudande!

AMOS FYLLER 10 ÅR.

De firar vi genom att lotta ut 10 exemplar av skivan **Psalmsång i jultid** från Peter Tikkanen Trio, med medverkan av Per Texas Johansson och Real Group-sångerskan Margareta Bengtson. Det är gruppens tredje skiva där man tolkar de gamla julklassikerna i jazz- och folktostonstämning.

Vill du vara med i utlottingen? Gå in på www.amosmagasin.se och anmäl dig senast den 28 december.